

Lá Thư Mục Vụ

Mỗi năm mùa đông về là tôi lại nhớ đến mùa đông đầu tiên ở Perth. Thấm thoát mà đã 24 mùa đông qua đi. Và thành phố Perth mới 24 năm mà đã hầu như hoàn toàn thay da đổi thịt. Năm đầu tiên đến Perth tôi ở đường Mirrabooka Ave, lúc đó nó là con đường mới mở và chỉ là con đường ngắn và là đường Nollamara nối dài tới đường Marrangaroo là kết thúc. Các khu Girrawheen, Marrangaroo, Alexander Height, Ballajura là các khu mới mở. Thành phố cũng chỉ mới phát triển tới phía các khu này rồi kéo dài ra tới biển. Và khu Hillary và Sorrento Quay là khu đang phát triển dân cư còn thưa thớt. Qua khỏi các khu mới này là những cánh rừng. Đường Reid Highway phía sau trung tâm bây giờ lúc đó chưa thành hình vì vẫn còn đang trong giai đoạn ủi rừng san đất. Nhờ vậy tôi nhìn thấy được cách người Úc thành lập các khu dân cư.

Điều trước tiên khi phát triển các khu dân cư mới là làm những con đường. Khi làm đường dĩ nhiên phải làm các đường ống cống, đường giầy điện, đường dẫn nước, đường điện thoại trước, xong mới phủ đất, đổ đá, trải nhựa. Khi các con đường hoàn tất mới chia lô và bán cho dân chúng mua để xây nhà. Do đó khi xây nhà xong là mọi tiện nghi đã có sẵn. Và việc đi lại rất thuận lợi dễ dàng ngay từ khi dọn vào nhà mới để sinh sống.

Ở Việt Nam hiện giờ, chúng ta thấy những đường cao tốc, đường xuyên quốc gia, đường liên tỉnh lộ, và ngay cả những con đường tại những thôn xã xa xôi đang được xây dựng khắp nơi. Sở dĩ họ làm như vậy vì họ học được từ các nước phát triển rằng nếu không có đường xá tốt, kinh tế không thể phát triển được. Do đó đường xá cầu cống được gọi là cơ sở hạ tầng. Các cơ sở hạ tầng bền vững, thuận lợi, thì những thứ khác mới phát triển lên được. Đây là lý do tại sao các thành phố lớn trên thế giới đều đặt trên những trục lộ giao thông quan trọng và thuận lợi về đường sông, đường biển, đường bộ, và đường hàng không.

Đường thiêng liêng cũng cần cho sự phát triển đời sống tinh thần giống như những con đường vật chất cần cho sự phát triển kinh tế. Trong giáo hội có rất nhiều linh đạo, do đó có nhiều dòng tu và tu hội, cũng như có nhiều phong trào công giáo tiến hành khác nhau, để những ai muốn theo con đường trọn lành có nhiều lựa chọn để kiếm được con đường mà họ thấy thích hợp nhất để đi.

Nhưng như câu nói nổi tiếng « Đường nào cũng dẫn về La Mã », các linh đạo này đều dẫn người ta đến Đấng « là Đường, là Sự thật, và là Sự sống » vì « Không ai đến được với Cha mà không qua Thầy » (Ga 14, 6). Có nghĩa là không bước vào « Đường Kitô » thì không thể đến được Sự thật và Sự sống đích thực là Thiên Chúa.

Trong Cộng đoàn chúng ta cũng có nhiều hội đoàn với những linh đạo khác nhau. Sự khác biệt này nói lên sự phong phú trong sinh hoạt đạo đức của Cộng đoàn. Nhưng nhiều khi sự khác biệt thay vì làm phong phú lại tạo ra những ganh đua đố kỵ rất đời thường, do đó các hội đoàn thay vì giúp người ta đến với Chúa, thì lại tạo nên những ổ gà, rào cản làm cản trở người khác đến với Chúa, hay biến con đường đến với Chúa trở thành đường dẫn đến những tranh chấp cho những vinh quang phù phiếm chóng qua.

Trên các ngõ dẫn vào free way chúng ta thường thấy bảng đề « wrong way, turn back » để báo cho các tài xế biết mà kịp thời quay đầu lại vì đó không phải là ngõ vào mà là ngõ ra, nên chui đầu xe vào đó sẽ gây tai nạn chết người. Cũng vậy nếu hội đoàn nào không dẫn chúng ta vào « Đường Kitô » có nghĩa là hội đoàn đó đang ở wrong way, đang đi sai đường, vì Đường Kitô là đường phục vụ trong khiêm tốn, Đường Kitô là đường tìm vinh quang cho Thiên Chúa chứ không phải tìm lợi danh cho chính mình.

« Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở » (Ga 14,1). Ai cũng có một chỗ trong trái tim của Chúa nên chúng ta không phải tranh dành nhau để làm cho Chúa để ý. Nếu chúng ta tranh chấp nhau tôi nghĩ đó là vì muốn mình nổi nang lên chứ chẳng phải vì lợi ích thiêng liêng của ai cả. « Hãy học cùng ta vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng » (Mt 11, 29). Nếu mỗi người trong chúng ta ai cũng học được bài học hiền lành và khiêm nhường của Đức Kitô thì chắc chắn chúng ta đang cùng nhau bước trên Đường Kitô, Đường dẫn chúng ta đến Thiên Chúa. Và mỗi người chúng ta cũng hãy xin Chúa ban cho chúng ta một trái tim đủ lớn để chúng ta có thể chấp nhận những khác biệt của nhau vì sự khác biệt làm phong phú đời nhau chứ không làm tan nát đời nhau. Chúng ta cũng hãy xin Chúa ban cho chúng ta trái tim của Chúa để có thể yêu hết mọi người nhưng cũng có thể yêu riêng từng người. Và như thế đường về nhà Cha sẽ là đường tràn ngập niềm vui và tiếng cười.

Lm Nguyễn Mộng Huyền